

Jakie postępowanie rodzica mogłoby ułatwić dziecku ZA życie w szkole i później, jako dorosłemu?

Na pewno warto uczyć dziecka samodzielności — sprzątania, gotowania, robienia zakupów, prania, płacenia rachunków, załatwiania spraw. Wszystko stopniowo, ale konsekwentnie. Wyjaśnij na czym czynność polega i czego dokładnie oczekujesz (instrukcja umyj gary spowoduje umycie samych garnków, natomiast sprzątnij pokój jest zbyt ogólna). Jeśli chodzi o załatwianie spraw, to zaczynamy od tych najbardziej bezkontaktowych (typu wysyłanie listu) do tych wymagających coraz większych interakcji (jakieś sprawy w urzędach). Jeśli chodzi o rzeczy wymagające odpowiedniego zagadania, negocjacji, przebywania z kimś, to możliwe, że nigdy się tego nie nauczy. Tu będzie potrzebna mniejsza lub większa pomoc, ale jeśli chodzi o domową samoobsługę, to nie ma zmiłuj. Aspiemu (czyli osobie z ZA) trudniej jest nawiązać kontakt, więc jeśli będzie żyć w całkowitej samotności, to przynajmniej poradzi sobie. Wyręczanie we wszystkim to zło. Wskazówka: można tu wykorzystać skłonności do katalogowania. Niech dziecko sobie zrobi bazę danych o bluzkach w szafie i jogurtach w lodówce. Nie śmiej się, korzystaj. Obsesje: nie traktuj tego jako czegoś złego, co należy za wszelką cenę zakończyć. Niech dziecko ma jakąś radość z życia. Pilnuj tylko, żeby przez swoją obsesję nie zaniedbywało np. szkoły lub innych obowiązków. Z zainteresowań nie należy się też

naśmiewać. Dzieci z ZA są zwykle ciekawe świata, więc pozwól im poszerzać swoją wiedzę. Możecie razem czytać o czymś, poznawać różne rzeczy, zwiedzać. Dzieci są mądrzejsze, niż ci się wydaje. Kiedy samo odkryje coś ciekawego i będzie chciało się tym z tobą podzielić, nie ignoruj i nie spławiaj go. Nawet jeśli będzie chciało porysować razem szlaki metaboliczne, a ty akurat nie lubisz chemii. Jeśli nie podoba ci się zachowanie twojego dziecka, to powiedz mu konkretnie co jest nie tak i jak należy to zmienić. Podaj przykłady zachowań w konkretnych sytuacjach, poćwiczcie scenki. Dorosłość to dość paskudna sprawa, bo kończą się narzucone i przewidywalne zajęcia w szkole i zaczyna szukanie pracy. A tam trzeba robić różne rzeczy, nie tylko zdobywać oceny i grzecznie zachowywać. Dni także nie są z góry przewidziane, może się wydarzyć wszystko. I dlatego rozmowy z dzieckiem, terapia, grupy wsparcia mogą dziecko przygotować na wejście w dorosłość. Najważniejsze aby dziecko czuło oparcie w Tobie Rodzicu.

Materiał opracowany na podstawie książki

Katja Schrödinger "KOCI ŚWIAT CZYLI ŚWIAT OSOBY

ZE SPEKTRUM AUTYZMU"

mieszkojmodnie.pl